

**MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE „V”
COMPARTIMENTUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII**

DECIZIA NR. 21/22.08.2007
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. „O” S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. „V” sub nr. .../27.07.2007

Direcția generală a finanțelor publice a județului a fost sesizată de către Activitatea de inspecție fiscală „V”, Serviciul I asupra contestației formulată de **S.C. „O” SRL** împotriva Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din,..... din Si.....

Contestația este semnată de reprezentantul S.C. „O”S.R.L., dl. și are aplicată ștampila societății comerciale, în original.

Obiectul contestației îl constituie deciziile de soluționare a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală – Serviciul I pentru soluționarea deconturilor de t.v.a. cu sume negative cu opțiune de rambursare pentru perioada 01.01.2006-31.01.2007.

Suma totală contestată este de **lei** reprezentând diferențe suplimentare stabilite de organul de inspecție fiscală la taxa pe valoarea adăugată, astfel societatea contestă din:

- Decizia de impunere nr.2007 întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr. – suma de **lei**;
- Decizia de impunere nr. întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr. – suma de **lei**;
- Decizia de impunere nr. întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr..... – suma de **lei**;
- Decizia de impunere nr. 451/31.05.2007 întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr.2007 – suma de **29.788 lei**.

Contestația nr.2007 a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data la care au fost primite Deciziile de impunere,2007, conform semnăturii de primire din adresele de înaintare a deciziilor, anexate în copie la dosarul cauzei și de data depunerii contestației, respectiv 13.07.2007, așa cum reiese din înregistrarea la A.I.F. sub nr. 2883/13.07.2007.

Constatănd că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175 alin.(1) și art.179 alin.1 lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. „V” prin compartimentul soluționare contestații este competentă să soluționeze pe fond contestația.

I. Prin contestația nr. 134/12.07.2005 societatea comercială nu este de acord cu faptul că i s-a respins la rambursare suma de lei din deconturile de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferente perioadei 01.01.2006 - 31.01.2007 susținând că potrivit art. 143 litera c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată prestațiile de servicii, inclusiv transportul, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimuri vamale suspensive, cu excepția prestărilor de servicii scutite potrivit art. 141 și ca atare transportul cutiilor destinate exportului de încălțăminte pe ruta Timișoara - Huși este scutit de taxa pe valoarea adăugată fiind un serviciu legat direct de exportul bunurilor.

Societatea anexează la dosarul cauzei documentele care probează că în perioada verificată a efectuat operațiuni de export: factura externă, CMR declarația

vamală, pentru contravaloarea serviciilor lohn executate, c/val materialelor prelucrate în sistem lohn și c/val cutiilor în care au fost ambalate pentru expediere.

Totodată, societatea, mai arată că, nu este de acord cu faptul că prin Raportul de inspecție fiscală nr.....2007 s-a respins la rambursare suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă consumului de piese de schimb în valoare de ...LEI, înregistrate pe cheltuieli în luna decembrie 2006, dar consumate pe parcursul anului 2006 și netrecute pe cheltuieli la data punerii efective în opera, fie din cauza opoziției asociatului care nu a acceptat trecerea pe cheltuieli a acestora, fie pentru a nu mari pierderea contabilă în cursul exercițiului financiar.

Contestatoarea susține că necesitatea consumului pieselor de schimb a fost dictat de necesitatea menținerii fiabilității mașinilor second hand 2002 pe care le deține, dovada consumului fiind bonurile de consum nr. și nr., dovada intrării efective a acestora în gestiunea societății putând fi făcută cu facturile definitive emise de furnizorul extern însoțite de declarațiile vamale de import și că pentru faptul de a nu fi înregistrat în contabilitate consumul de piese la momentul oportun societatea poate fi sancționată prin aplicarea prevederilor Legii 82/1991, republicată și nicidecum să-i fie reținută TVA aferentă.

II. Prin decizia nr./.2007 privind soluționarea deconturilor de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare pentru perioada 01.01.2006 - 31.07.2006 obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală sunt în sumă de lei, astfel:

- lei reprezintă TVA colectată la control, prin aplicarea art. 133 alin. 2 lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și pct.13, alineatul 3 din H.G. nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, pentru care societatea nu justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată aferentă veniturilor reprezentând transport cutii pe ruta în interiorul țării A – B în sumă de lei, și, - ... lei reprezintă TVA aferentă cheltuielilor nedeductibile la 31.05.2005 pentru care organul de inspecție fiscală, prin încadrarea operațiunilor respective în prevederile art. 128 alin. 4 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, nu admite rambursarea.

Societatea contesta numai suma de lei.

Prin decizia de impunere nr..... /.2007, ca urmare a aplicării prevederilor art. 133 alin. (2) lit. b), stabilește în sarcina contestatoarei, suplimentar de plată pentru luna august 2006 suma de 8.301 lei reprezentând TVA colectată la control pentru care societatea nu justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată aferentă veniturilor reprezentând transport cutii în interiorul țării pe ruta A – B, facturate partenerului extern, dar pentru care nu prezintă documentele justificative prevăzute de O.M.F. nr. 1846/2003 pentru aprobarea instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiuni legate de traficul internațional de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal pentru scutirea de TVA.

Societatea contestă suma de lei.

Pentru luna septembrie 2006 pentru aceleași considerente ca și în cazul precedent, organul de inspecție fiscală stabilește în sarcina contestatoarei prin Decizia de impunere nr..... /2007 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, suma de lei reprezentând t.v.a aferentă veniturilor din transportul cutiilor pe ruta A - B, facturate partenerului extern, sumă pe care societatea o contestă.

Prin Decizia nr..... /.2007 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sarcina contestatoarei s-a instituit pentru perioada 01.10.2006 – 31.01.2007, suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată la control, astfel:

- suma de lei – taxa pe valoarea adăugată colectată pentru care societatea nu justifica conform prevederilor art. 6 alin. (6) lit. a) din OMFP. nr. 1846/2003 scutirea de taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor reprezentând transport cutii pe ruta în interiorul țării, A– B, în valoare de lei facturată partenerului extern fără a colecta t.v.a.

- suma de lei – taxa pe valoarea adăugată colectată la control, aferentă cheltuielilor cu piese de schimb în valoare de lei, înregistrate de societate în decembrie 2006, ca urmare a solicitării de către organul de control a inventarului patrimoniului, reprezentând 1/3 din consumul total de piese de schimb în anul fiscal 2006, consumuri înregistrate în evidența contabilă a societății fără documente justificative, respectiv bonuri de consum corect și legal întocmite și fără a putea justifica necesitatea consumului de piese de schimb în luna decembrie 2006, consumuri pe care organul de inspecție fiscală le-a considerat livrare cu plata conform art. 128 alin. (4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal pentru care societatea datorează taxa.

- suma de lei – taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor neadmise la deducere de către organul de inspecție fiscală, astfel:

- cheltuieli cu materiile prime în valoare de lei;
- cheltuieli cu materiale auxiliare în valoare de lei;
- cheltuieli cu materiale de ambalat în valoare de ... lei;
- cheltuieli cu ambalajele în valoare de lei, cheltuieli care nu au legătură cu activitatea economică a agentului economic întrucât contestatoarea obține venituri din prestări servicii lohn, materiile prime și materialele fiind furnizate de partenerul extern în vederea prelucrării, precum și:

- cheltuieli cu energia electrică în valoare de lei,
- cheltuieli de întreținere și reparații în valoare de lei,
- cheltuieli cu cazarea la hotel în sumă de lei efectuate de societate în favoarea unor persoane fizice care nu au calitatea de administrator sau angajat, ori au aceasta calitate, dar veniturile obținute de aceștia nu au fost impozitate prin reținere la sursa ci au fost date cu titlu gratuit;

- cheltuieli de protocol în valoare de lei considerate nedeductibile fiscal întrucât societatea înregistrează pierderi fiscale atât în anul curent cât și în anii anteriori

Și, în conformitate cu art. 128 alin. (4) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, **„Preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial”.**

Societatea contestă din această decizie suma de lei reprezentând:

- suma de lei taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă veniturilor cu transportul pe ruta internă A - B a cutiilor pentru ambalat încălțăminte facturate partenerului extern fără a colecta taxa pe valoarea adăugată și,

- suma de lei aferentă consumului de piese de schimb înregistrat pe costuri în luna decembrie 2006 considerat de organul de control consum nejustificat pentru luna decembrie 2006 și încadrat în prevederile art. 128 alin. 4 din Legea 571/2003.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organul de inspecția fiscală în sumă totală de lei, au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de lei pe care societatea nu le contestă.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației formulată de S.C. „O” S.R.L. Huși, organul de inspecție fiscală propune respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

Din cele expuse mai sus rezultă ca societatea contestă în total obligația fiscală în suma de lei, compusă din suma de lei taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor facturate partenerului extern, fără să colecteze taxa pe valoarea adăugată, pentru transport cutii ambalaj pe ruta A – B și suma de lei taxa pe valoarea adăugată colectată asupra consumurilor înregistrate în contabilitatea societății în luna decembrie 2006 fără documente justificative.

III. Luând în considerare susținerile petentei, constatările organului de control precum și actele normative aplicabile speței, în cauză reținem:

SC „O” SRL are sediul social în H, șoseaua H - S, nr....., este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J./.../199., are Cod de identificare fiscală nr. RO 486....., și are ca obiect principal de activitate, –cod CAEN

Perioada verificată: 01.01.2006 -31.01.2007.

Obiectivul principal al inspecției fiscale a fost verificarea realității datelor înscrise în deconturile de TVA cu opțiune de rambursare pentru lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie, mai și iunie 2006 pentru care deconturile de t.v.a. cu sume negative cu opțiune de rambursare au fost soluționate cu control ulterior precum și soluționarea deconturilor de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare pentru lunile iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 2006 și ianuarie 2007 depuse la A. F. P Huși.

Deasemenea au fost avute în vedere și alte obiective respectiv:

- înregistrarea în evidența contabilă a veniturilor în perioada la care se referă;
- verificarea deducerii TVA de pe documente legale;
- depunerea în termen a deconturilor de TVA la organul fiscal teritorial și
- verificarea realității datelor înscrise în aceasta cu datele din evidența contabilă.

III. 1. Cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice „V” este dacă în mod legal S.C. ONEC & CO S.R.L. datorează bugetului de stat suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă transportului pe ruta internă, A – B facturat partenerului extern, fără a colecta TVA în condițiile în care nu prezintă documentele care să justifice scutirea operațiunii respective de taxă.

În fapt, prin contestația formulată, societatea susține că nu este de acord cu diferențele suplimentare stabilite de organul de inspecție fiscală privind taxa pe valoarea adăugată, prin rapoartele de inspecție fiscală nr. din.2007, din.2007, /.2007 și /.2007 și impuse prin deciziile de impunere nr./.2007, .../.2007, 417/29.05.2007, .../.2007, întrucât au fost respectate prevederile art. 143 litera c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Organul de inspecție fiscală, prin rapoartele de inspecție fiscală nr. ... din ..2007, .../.2007, .../.2007 și .../.2007 în baza cărora au fost întocmite deciziile de impunere nr./...2007, .../.2007, .../.2007 și .../.2007, au constatat că, în perioada verificată, societatea realizează venituri din prestări servicii lohn pentru fabricarea articolelor de încălțăminte în baza contractului extern încheiat cu AM Italia, pentru care justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere cu contractul încheiat cu AM Italia, facturile fiscale interne cu mențiunea „scutit TVA”, autorizația de perfecționare activă emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Vămirilor nr.027/.2005 conform căreia termenul de reexport este de 6 luni, declarațiile vamale de export și facturile externe în original vizate de unitatea vamală.

Totodată, organul de inspecție fiscală a constatat că societatea facturează partenerului extern, fără să colecteze taxa pe valoarea adăugată, contravaloarea transport cutii pe ruta internă A – Bi și fără să prezinte documente care să justifice

scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru exportul acestui serviciu și în baza art. 133 alin. 2, lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, procedează la colectarea t.v.a. aferentă în sumă de ... lei, sumă pe care o respinge la rambursare.

Cutiile au fost confecționate de S.C. FI A cumpărate de AM Italia și transportate pe ruta internă A – B de societățile S.C. S – BC S SRL A și S.C. CG SRL A. Cele 2 societăți de transport au emis facturi pentru serviciile efectuate pe numele SC „O” SRL Huși, în baza cărora aceasta a înregistrat TVA deductibilă. La rândul său S.C. „O” SRL Huși a facturat către AM Italia contravaloarea transport cutii, fără să colecteze TVA și fără să dețină documente care să justifice scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

În drept, pentru perioada 01.01.2006 - 31.01.2007 pentru care organul de inspecție fiscală a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturilor întocmite partenerului extern fără colectarea taxei pe valoarea adăugată pentru transportul cutiilor pe parcursul național, ruta A – B, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- art. 126

„ (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții :

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerată în România;*

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin.(1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(3) Operațiunile care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată sunt denumite în continuare operațiuni impozabile.

(4) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, [...];

b) operațiuni scutite cu drept de deducere, [...].

În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 și art. 144;

c) operațiuni scutite fără drept de deducere, [...];

d) operațiuni de import scutite de taxa pe valoarea adăugată, [...].”

- art. 133

”(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin excepție de la alin. (1) pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi: [...]

b) *locul unde se desfășoară transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul transportului de bunuri sau de persoane”.*

Norme metodologice (H.G. nr. 44/2004)

13. (1) „Pentru serviciile de transport de bunuri [...], locul prestării este locul unde se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse. În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare/locul de sosire sunt noțiuni utilizate pentru a stabili parcursul efectuat în interiorul țării. Prin punct de plecare, în cazul transportului de bunuri, se înțelege punctul de unde începe transportul, [...]. Prin punct de sosire, în cazul transportului de bunuri, se înțelege primul loc de destinație a bunurilor, [...].”

(2) „Transporturile naționale de bunuri sunt transporturile pentru care atât punctul de plecare, cât și punctul de sosire se află în interiorul țării. [...] Locul prestării transporturilor naționale de bunuri [...] este în România.”

Art. 140

„Cota standard și cota redusă

Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată”.

Ținând seamă de prevederile legale mai sus citate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea contestatoarei ca „transportul cutiilor destinate exportului de încălțăminte este scutit de T.V.A., deoarece este un serviciu legat direct de exportul de bunuri” și „potrivit art. 143, litera c) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată”, întrucât:

„Art. 143 (1) Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare și pentru transportul internațional

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării, de către furnizor sau de alta persoană în contul său;

[...]

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și prestările de servicii accesorii transportului, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimuri vamale suspensive, cu excepția prestărilor de servicii scutite, potrivit art. 141;

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată.” , prevedere modificată după data de 1 ianuarie 2007, astfel:

art. 143 (1) c) „, prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 144¹, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, sau în unul dintre regimurile vamale suspensive, prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxa.” coroborat cu prevederile:

- Art. 6 alin. (6) lit. a) din OMFP nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

„(6) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru transportul aferent bunurilor exportate se justifică astfel:

a) în cazul transportului auto, cu următoarele documente: contractul încheiat cu exportatorul sau, după caz, cu casa de expediție ori cu beneficiarul din străinătate; copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, documentul de transport internațional sau copie de pe acesta pentru casele de expediție;” precum și cu prevederile art. 4 din O.M.F.P nr. 2222 din 22 decembrie 2006, (prin care s-a abrogat OMPF nr. 1846/2003) privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ ART. 4 (2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport se justifică de transportator sau de casa de expediție cu următoarele documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, sau după caz documentul specific de transport care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu exportatorul, cu titularul regimului suspensiv sau cu casa de expediție;

c) documentele specifice de transport, sau, după caz, copii de pe aceste documente în funcție de tipul transportului, prevăzute la alin. (4);

d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost exportate sau sunt plasate într-unul din regimurile menționate la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 din Codul fiscal, conform prevederilor de la alin. (4).

(3) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru transportul bunurilor plasate în regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) din Codul fiscal se acordă și în cazul în care transportul îndeplinește condițiile unui transport intracomunitar, astfel cum este definit la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(4) Se consideră documente specifice de transport în funcție de tipul transportului:

a) în cazul transportului auto: copie de pe carnetul TIR sau de pe documentul de tranzit comunitar T, în cazul unui transport intracomunitar, documentul de transport internațional” se reține că societatea contestatoare nu poate face dovada că prestarea de serviciu privind transportul cutiilor pe ruta Timișoara - Huși poate fi considerată o prestare de serviciu legată direct de operațiunile prevăzute de art. 143 sau 144 din Legea nr. 571/2003.

Așadar, în mod corect, organul de inspecție fiscală a apreciat că nu este vorba de un transport efectuat în condițiile prevăzute de art. 143 alin. (1) lit. c) din Legea nr.571/2003, societatea nu deține documentele prevăzute de art. 6 alin. (6) lit. a) din OMFP 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sau de art. 4 al OMFP 2222/2006 prin care a fost abrogat OMFP nr. 1846/2003, și că prestările respective conform art. 133 alin. (2) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și punctul 13 alin. 1- 2) din H.G. nr. 44/2004 sunt operațiuni care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, fiind impozabile în România. Serviciile de transport pe ruta interna A– B având punctul de plecare și punctul de sosire în România, reprezintă o prestare de servicii al cărui loc de efectuare este în România, intră în sfera de aplicare a TVA, facturile emise fiind purtătoare de taxa pe valoarea adăugată. Pe cale de consecință, organul de inspecție fiscală a procedat legal la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor respective și ca atare, urmează să se respingă contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere .

III. 2. În ceea ce privește suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă pieselor de schimb date în consum în luna decembrie 2006 cu bonurile de consum nr. .../2006 și .../2006 în sumă de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice „V” este dacă în mod legal S.C. „O” S.R.L. datorează bugetului de stat suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă pieselor de schimb date pe consum în luna decembrie 2006 fără documente justificative .

În fapt, în luna decembrie 2006 S.C. „O” S.R.L. Huși a înregistrat în evidențele contabile bonurile de consum nr. ...și 2006 în valoare totală de ... lei, în care s-a completat rubrica „Denumirea valorilor materiale (inclusiv sort, marcă, profil,

dimensiune)” în care se menționează: PIESE DE SCHIMB (IMPORT ITALIA) și rubrica valoarea totală.

Organul de inspecție fiscală constatând ca societatea nu poate justifica necesitatea consumului de piese de schimb din luna decembrie 2006 a considerat aceste consumuri nedeductibile din punct de vedere fiscal conform art. 21 alin. (1) din Lege nr. 571 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și conform art. 128 alin. (4) al aceluiași act normativ a colectat TVA în sumă de lei pe care a respins-o la rambursare considerând că de fapt reprezintă o preluare de către persoana impozabilă a bunurilor achiziționate pentru a fi utilizate în alte scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane cu titlu gratuit.

În drept, se aplică prevederile art. 145 (3) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care precizează ca:

„ (3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Conform acestor prevederi legale, orice persoana impozabilă poate să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi de achiziție a unor bunuri sau servicii, dacă bunurile sau serviciile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere precizările de la art. 145(3) din Legea 571/2003, se reține că societatea nu face dovada că cheltuielile consemnate în bonurile fiscale nr. ... si ..din decembrie 2006 au fost destinate realizării de operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, neprezentând la control bonuri de consum întocmite în conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/1994 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, din care să rezulte în ce scop au fost utilizate piesele de schimb, pentru care utilajele au fost folosite, persoanele care au efectuat reparațiile în cauză.

Totodată, avându-se în vedere prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991 care precizează că:

„ (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea contestatoarei referitoare la opoziția asociatului care nu acceptă trecerea pe cheltuieli a pieselor de schimb care nu au fost achitate furnizorului, pentru a nu mări pierderea contabilă în cursul exercițiului, drept justificare a înregistrării consumului de piese de schimb în luna decembrie 2006, fără documente justificative care să ateste realitatea operațiunilor în cauză.

Față de cele de mai sus rezultă că în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat consumul respectiv de piese de schimb, nu un consum în interesul operațiunilor taxabile ci mai degrabă o preluare a bunurilor achiziționate pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică a societății și în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal a procedat la calcularea și înregistrarea sumei de lei drept obligație suplimentară de plată, reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sarcina contribuabilului, motiv pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere situația mai sus prezentată și în conformitate cu prevederile art. 176, 177, 179, 180, 181 și 183 din titlul IX privind soluționarea contestațiilor din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, ale art.128 alin. (4), art. 133 și art. 143 din 571/2003 privind Codul fiscal, ale art. (6) alin. (6) din O.M.F.P. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ale art. 4 alin (2) și următoarele din O.M.F.P. nr. 2222 din 22 decembrie 2006, (prin care s-a abrogat O.M.P.F. nr. 1846/2003) privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se :

DECIDE:

Respingerea în totalitate a contestației formulată de SC „O” S.R.L. Huși ca fiind neîntemeiată, respectiv pentru suma de lei reprezentand:

1. Suma de lei - taxa pe valoarea adăugată, aferentă prestărilor de servicii privind transport cutii pe parcurs național;

2. Suma de lei – taxa pe valoarea adăugată aferentă consumului nejustificat de piese de schimb înregistrat în contabilitate fără documente justificative legal întocmite;

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 6 luni de la primire la Tribunalul „V”.

DIRECTOR EXECUTIV,

RED/DACT: 4ex.
B.V.